

Symbol nr. 42

Flagets struktur

Kærlighedens
symbol

42.1 Flaget er det ydre synlige udtryk for det allerhøjeste tankeklima, det er den hellige ånds symbol, den matematiske formel for den guddommelige verdensplan, udtrykket for det evigt fuldkomne verdensbillede. Og i kraft af denne dets identitet som kærlighedens symbol vil dets vaje i krigens og ufredens tjeneste aldrig kunne finde sted uden at være en parodi på dets bestemmelse. Hvor dette lysets symbol derfor retmæssigt skal vaje i verden, må al krig, brutalitet og ufred være bandlyst. Og på samme måde må en mental kopi af dette vaje i vore hjerter. Det gælder også her, at det ikke bliver sønderrevet af de stærke lidenskabers storme, men at det hele tiden kan vaje og lyse i en atmosfære af tilgivelsens og kærlighedens friske brise.

Forklaring til symbol nr. 42

42.2 Den hvide trekant med de hvide stråler i midten af billedet udtrykker verdensaltets grundanalyse eller "det treenige princip": Skaberen, skabeevnen og det skabte, der igen i "Livets Bog" henholdsvis har fået betegnelsen: X1, X2 og X3. Dette treenige princip udtrykker lige akkurat de tre betingelser, der kræves for at et "noget" kan fremtræde som "et levende væsen".

På flaget er dette treenige princip, af hensyn til det dekorative, udtrykt i dobbelt format, idet pyramiden, der i sig selv udtrykker det hele, her særligt udtrykker X1, "det guddommelige noget" eller det, der oplever livet i alle levende væsener. Feltet omkring pyramiden og imellem de hvide stråler fremtræder i violet farve og udtrykker "moderenergien", X2 eller "den guddommelige skabeevne", der kommer

til manifestation i alle samtlige levende væseners energiudfoldelse.

De fem store felter er på flaget fra neden og opefter koloreret således: rødt, orange, gult, grønt og blå og udtrykker fem af de på de seks grundenergier baserede seks tilværelsesplaner, som verdensaltet fremtræder i. Det sjette tilværelsesplan er på flaget udtrykt ved det smalle felt foroven og forneden. Disse to felter er indigofarvet.

Flaget fremtræder således som symbol for hele verdensaltet og udgør dermed i sin struktur den allerhøjeste formel for alt, hvad der er til, for alt, hvad der har været, og for alt, hvad der vil komme. Alt er således udtrykt i dette ene billede, der derfor retmæssigt kun kan være Guddommens, visdommens og kærlighedens symbol eller kendetegnet for "den hellige ånd".